

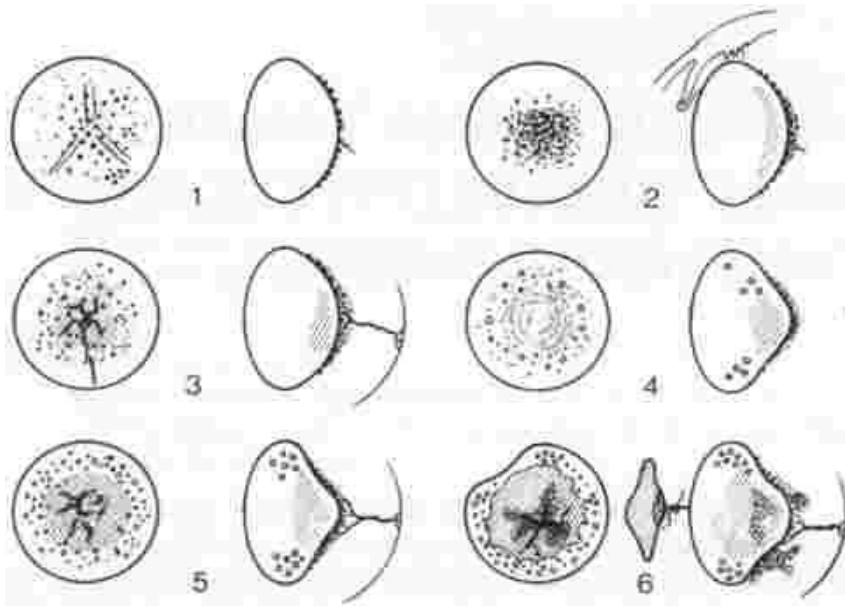
PHPV/PHTVL

PHPV/ PHTVL - Persisterende hyperplastisk primær vitreus / Persisterende hyperplastisk tunica vasculosa lentis: en øyensykdom som forekommer hos hunder, katter og mennesker.

I fosterstadiet løper en kraftig blodåre fra synsnerven fram gjennom øye og danner et nettverk av blodårer på linsens bakside. Dette nettverket gir næring til linsen, så den kan utvikle seg normalt. Nettverket kalles tunica vasculosa lentis, og blodåren med det omliggende vev kalles primær vitres. Under øyets utvikling i fosterstadiet dannes linsen, og nettverket tunica vasculosa lentis, vil langsomt forsvinne. Det er her det kan oppstå en redusert/manglende tilbakedannelse, som fører til at mindre eller større deler av dette nettverket ikke forsvinner. Etter fødselen skal linsen være gjennomsiktig, ellers vil det ikke være mulig å se. Når disse restene av vev og blodkar fortsatt finnes der så vil det skape uheldige forandringer i bakre deler av linsen, og i glasslegemet som ligger bak linsen.

PHTVL/PHPV kan inndeles i 6 alvorlighetsgrader:

1. Meget små gul/brune/hvite flekker i eller bak på den bakerste linsekapsel.
2. Større områder/mer tettliggende flekker enn i grad 1.
3. Linsens form er normal, men en større del av nettet av blodkar ses bak på linsen og blodåren fra den primære vortes kan følges bak ut til synsnerven.
4. Linsens bakside er deformert, og i tillegg sees det samme som ved grad 2. tettliggende pletter.
5. Kombinasjon av grad 3 og 4.
6. Kombinasjon av alle de tidligere grader i forbindelse med en unormal linse, som kan være uregelmessig eller for liten, samt større klumper av pigment eller blod. evt. fritt flytende blod bak linsen.

Sykdommen er genetisk, men arvegangen er ikke klarlagt ennå, men de fleste heller til at den er autosomal dominant med ufullstendig penetrans og variabel ekspresjon. Det diskuteres også om den kan være polygenetisk, dvs flere gener som spiller inn i utviklingen av sykdommen.

Når en sykdom er dominant vil det si at det er nok å arve et gen fra en av foreldrene for at den skal slå ut.

Hunder med små øyeforandringer er muligens heterozygote, de har bare enkelt arveanlegg for sykdommen(Dd), mens hunder med mer utbredte forandringer er homozygote, dvs de har anlegget i dobbel dose(DD).

Lidelsen er medfødt og man kan øyenlyse valper og diagnostisere sykdommen allerede fra 6-ukers alder. De sekundære linseforandringene utvikles imidlertid senere. Det finnes ikke behandling for sykdommen, og bekjempelse må skje ved avlstiltak.

Grad 1 vil normalt ikke påvirke hundens syn og endrer seg sjeldent i løpet av hundens liv. Hunder med grad 1 kan brukes i avl hvis de ellers er gode representanter for rasen, men de må pares med hunder uten øyeforandringer.

De øvrige grader påvirker synet mere eller mindre, og i mange tilfeller utvikles katarakt og evt. en samtidig blødning i linsen eller bak ved linsen, som kan føre til katarakt (grå stær).

Sykdommen vil alltid være til stede i begge øyne, men ikke alltid i samme grad.